

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marți, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

INVITARE DE PRENUMERAȚIUNE

la

„Telegraful Român”:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Adresele ne rugăm a se scrie curat; a se pune posta ultimă, și în loc de epistole de prenumerațiune recomandăm onor. public assignatele postale, (Posta-Utalvány — Post-Anweisung) ca împreunate cu spese mai puține și mai sigure pentru înaintarea banilor de prenumerațiune.

Acei p. t. domni, cari și înnoiesc abonamentul, sînt rugați a ne avisa de timpuriu, pentru ca să ne scim orienta cu tipărirea esemplarelor, și a lipi adresele dlor pre assignatele postale. Și unii și alții sînt poftiți a se adresa la Editura „Telegrafului Român” în Sibiu. Colectanților de 10 prenumerațiuni li se dă un esemplar gratis.

Revista politică.

Sibiu, în 2 Iulie.

Evenimentele din Austria par a avea influență și asupra grupărei partidelor din Ungaria. Nisuițele de fusiune a „oposițiunei întrunite” și a deputaților „selbategi” par a fi luat cu privire la acele evenimente un tempo mai grabnic. Despre aceste „Egyetértés” scie comunica următoarele:

Bărbații conducători ai oposițiunei întrunite, cu deosebire contele Albert Appony și Desideriu Szilágyi, a început imediat după desbaterea bugetului a ține conferențe confidențiale cu unii deputați distinși, cari nu aparțin nici unei partide a nume cu Stefan Bitto, contele Melchior Lonyay, Pavel Hoffman, și a. cu scop a mijloci o învoire a tuturor elementelor, cari stau pe baza dreptului public. Pertractările bărbaților conducători n'au avut însă

nici un rezultat practic, parte fiindcă nu s'a aflat nici un espedient pentru regularea situațiunei finanțiare, parte fiindcă n'a succes a complana părerile divergente în cestiunea administrațiunei. Cu toate aceste s'a aflat de lipsă din ambele părți a atrage în încercările de fusiune pe Coloman Széll și baronul Pavel Senneyey. Stefan Bitto ar fi plecat încă pe la începutul lui Mai la Ratot la Coloman Széll, pentru a se convorbi cu densusul despre lucru. Totodată s'a îndreptat o provocare și către baronul Pavel Senneyey, care declarase, că el nu simte nici o înclinațiune către o oposițiune fără obiect, însă ar fi gata, dacă i va permite starea sănătății sale, a conlucra la executarea unui espedient finanțiar. Aceasta se întâmplă în decursul lunei lui Mai. Într'aceea deputații, cari nu aparțin nici unei partide, fură bine informați despre opoturnitatea fusiunei. Contele Emanuil Pechy, Morit Wahrenmann, Ludovic Horváth, Clement Ernusz, Báltásár Horváth și alții țin fusiunea necesară, dar numai în modul unui program și cu atragerea lui Coloman Széll și Senneyey. În această afacere și spre acest scop Desideriu Szilágyi a călătoriț acum de curând la Ratot la Coloman Széll și Széll a venit la Budapesta, unde mai deunăzi se discutase în toată privința șansele fusiunei, totdeodată și cu privire la schimbarea, ce a avut loc în Austria în urma alegerilor. Bărbații cari iau parte la convorbiri, socotesc, că din acei 46 deputați ce aparțin partidei liberale și ce mainainte fuseseră deachisti, se vor pute atâți parte câștiga parte îndemna la pasivitate căți sînt de lipsă pentru a majorisa pe guvern în oare-care cestiune însemnată; atunci guvernului i-ar rămâne numai precindicioșii personali, pre când o parte însemnată a partidei liberale i-ar întoarce dosul.

Diarul maghiar „Magyar-Ország” a descoperit în secretariul de stat contele Zichy Ferraris un al doilea Várady. Numitul diar acuză adecă pe acest amplotat al statului, că el ar fi primit provisiuni de câte 100,000 fl. pentru a mijloci nește afaceri a unei firme cu erariul, că ar fi lucrat pentru no-

bilitarea unui Ovreu maghiar și ar fi primit 45,000 fl. mită etc. etc. Într'adevăr frumoase stări pentru fericita Ungarie!

Situațiunea în Austria nu s'a clarificat încă, cel puțin nu încât privesc formarea noului cabinet. Un corespondent din Viena al diariului „Pester Lloyd” susține, că contele Taaffe nu poate construa în momentul dat un cabinet cu o coloare pronunțată.

Întreaga presă europeană se ocupă cu soluțiunea cestiunei ovreiesci în România, care de altcum până la momentul se află tot în același stadiu, ce l'am schițat în numărul trecut. Se înțelege, că fiind o parte însemnată a diaristiceii în mâni ovreiesci, mai multe aprețări ale acestei soluțiuni sînt nefavorabile și preserate cu amenințări adese oribile. D. e. se dice în multe diare că dacă România nu va respecta voința Europei, puterile vor anula suverinitatea României și vor pune-o earăși sub suzerinitatea Porței. Aceasta combinațiune ridiculă trebuie se pară destul de sarbădă mai cu samă cugetând, că chiar în timpul când România era supusă Porții, acesteia îi era interdis de-a se amesteca în afacerile ei interne, și că în Turcia și adî încă, nici Crestinii, nici Ovreii nu sînt puși pe aceeași treaptă cu Musulmanii, ba ce e mai mult sînt supuși la neegalitatea cea mai revoltătoare. Emanciparea Ovreilor din România trebuie să se facă, dar Poarta n'are nimic de-a vorbi în cestiune.

Noul cabinet italian este format. Cairoli president și esternele, Villa internele, Grimaldi finanțele, Baccarini lucrările, Perez instrucțiunea, Vare justiția, și Bonelli resboiu.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Siria în Iuliu 1879. (Dela cursul supletoriu din Arad, pentru învățarea limbei maghiare). Marți în 1 Iuliu a. c. c. n. era ziua,

în carea toți învățătorii de naționalități străine din patrie, aveau să se adune la Arad, pentru a lua lecțiuni din studiul limbei maghiare; conform ord. înaltului ministru de culte și învățământ.

S'a și adunat un număr grozav de învățători, de diferite naționalități, și anume: Români, (majoritate). Sârbi, Germani, Toți etc. etc. Suma tuturor s'a urcat preste o mie. Înșinași pe calea oficiilor politice au fost preste 800, ear neînșinași, pe basa ordinațiunilor consistoriale, preste 200, va se dice suma a fost înșpăimântătoare pentru inspectorul regesc, care n'a visat decât 1 sau 2 sute cel mult.

Era frumos a vedé pre învățătorii din cottul Hunedoarei, și pre cei din cottul Severinului în costume adevărat românesci și adecă cu pălărie rotundă, tunică cu șinoare vinete, peptar de haba cu șinoare vinete, cioareci curați și cămașă albă lăsată preste cioareci în jos.

Dar și-au și căpătat pentru aceasta gratularea dela foaia maghiară din Arad „Alföld,” carea nu s'a rușinat în numărul seu dela 2 Iuliu a. c. a'i numi purcari și ciobani, proști și nedemni de-a fi învățători!

S'a înșelat însă amar, căci chiar noi am fost cei dintâi cari am voit să ne convingem despre calificațiunea acelor învățători, și conversând cu mai mulți, am aflat, spre cea mai mare bucurie, că toți sînt destul de calificați; sînt preparați absoluți din Arad, Caransebeș și Sibiu, și vorbesc perfect limba germână!

În alt număr vine numita foaie a repeta epitetele sale, și a face atenți pre învățătorii de alte naționalități: că ei, numai chiar pre învățătorii români i au numit purcari, ciobani etc. ear nici decât pre cei de alte naționalități!

Tot acea foaie în nrul seu dela ... Iuliu a. c. se pune și provoacă familiile române, sârbe etc. din Arad, ca să primească în cuartir pre învățătoarele cari au rămas la Arad pen-

FOIȚA.

Gura satului.

Novelă.*

(13 urmăre.)

VI.

Mihu se lăsă pe un scaun de lângă masă, își rēdīmă capul pe cot și rămase vreme îndelungată pierdut în gânduri mistuitoare. Viața îi era ruptă în două; după toate câte a suferit în cele din urmă zile, acum se temea, că nici în viitor nu'i mai rămâne nici o mângăere. Nu se mai îndoia că Marta peste câțva timp se va alina și va perde gândul de dragoste pentru păstor; dar suferințele ei mai grele erau pentru densusul? Ar fi purtat și aceste suferințe și nu'l mânia decât un singur gând: „ce va dice lumea?” Toată viața a trăit astfel, ca lumea să poată vorbi numai bine despre densusul: așa învățase de la părinți; așa se obișnu-

se; așa își găsia cea mai mare din mulțămirile vieții, și acum deodată vedea risipindu-se partea cea mai scumpă din prețul bogățiilor și al bunelor sale fapte.

Într'un târziu el se ridică, își netezi fruntea apoi grăi încet și fricos: — Dar ce'mi pasă de gura satului!

După ce rostii aceste cuvinte, fața lui se schimbă; nu mai era Mihu, omul bun și blând, ci omul bogat, căruia nu'i mai pasă de nimeni.

Afară începură să latre câinii.

Mihu eși.

Erau Mitrea și Simion.

Stăpânul casei îi primi dupăcum se cuvenia, îi duse în casă, apoi după ce'i pofti să șadă, îi întrebă, ce gând bun i-a adus la casa lui.

— Pentru ca să nu facem multe cotituri la dreapta și la stânga, răspunse Mitrea, am venit pentru vorbele slabe pe care le-ați avut cu Cosma. — Nu are pricină, grăi Mihu rece.

— Adică dă! urmă Mitrea. Cearta a fost din pricina copiilor și vina, pe drept vorbind, nu este nici a unuia

nici a altuia. Și fiindcă se vorbește prin sat, că nu ai fi voitor să'i dai fata din casă...

„Așa'i! dīse Mihu, ne vine greu să ne despărțim de dēnsa.

— Tocmai fiindcă'i vine greu, urmă Mitrea, și pe drept vorbind scim că ai pute să faci cum vrei în casa d-voastre; dar fiindcă se vorbește prin sat că nici fata nu ar cam vrea și nu ai fi tocmai voitor să nu'i faci pe dorință, de oare ce e singura, pe care o ai...

„Așa e! dīse Mihu mulțămit. Ținem să o vedem fericită.

— Și fiindcă se vorbește prin sat, urmă Mitrea, că ai fi hotărīt să'i iai ginere în casă, adică se zidesci de alătura o casă pentru Marta și ai fi dīs, că nu rīvnesci la bogăția nimēruī căci ai de unde să dai...

„Așa e! dīse Mihu începēnd a se mândri. Mult, puțin, ne-a dat Dumneșeu, numai noroc se fie.

— L-a dat Dumneșeu! grăi Simion.

„Și fiind astfel' încheiă Mitrea, Cosma s'a gândit, că nu și'ar fi cu

supărare dacă și'ar înapoia vorba, te-ar ruga să fi bun ertător și să rămăneți cu cinste ca mai nainte.

Mihu sta turburat înaintea oaspeților sei.

„Așa e, dīse el, îmi pare bine de vorbele pe care mi le trimite Cosma; dar nu înțeleg cuvintele despre mărițișul fetei mele.

Vere Mihule! grăi Simion aședat și cam aspru. Să'mi erți vorba, dar ne ești cu supărare când vrei să ne ascunđi un lucru, de care se rădēmă cinstea casei, de la care venim. Slavă Domnului! satul nu e pustiu și este pe ici pe colo câte un om, care scie ce se petrece prin casele vecinilor. Oameni îți laudă dārnicia și spun că de mult l'ai fi luat în drag pe Miron oierul; eară d-ta voesci acum se arunci vina pentru stricarea logodnei asupra lui Cosma.

„Ferească D-șeu! grăi Mihu, sînt gata să o spun întregului sat, că vina e din casa noastră. Dar prin sat se vorbește mai mult decât este adevărat și despre mărițișul fetei mele cu Miron până acuma nu s'a luat nici o hotărire;

*) Din „Convorbiri literare“.

tru a și însuși studiul limbei maghiare; căci ei n'au nici paturi, în casarmele arangiate spre acest scop, și așa bietele învățătoresc sunt nevoite a dormi pe pământ, având de desubt un sac cu pae, ear la cap, drept perină un săculeț cu paie; alt-ceva absolut nimic! Ei bine! poate că familiile provocate vor să și facă milă de bietele dămicele, cari să chinuiesc; dar oare familiile române, sârbe etc. le-au chemat la Arad?!

Să trecem acum la esaminarea, respective alegerea învățătorilor cari să rămână la curs, și cari nu, căci toți nu era posibil.

Nefind destul de spațioasă sala preparată spre acest scop, ne dusem cu toții în curtea de gimnastică a liceului. Aici venind dl inspector reg. I. Gajdos, ne spuse pe scurt, scopul adunării, și numai decât purcese la alegere; chemându-i pe fiecare după comitate.

Acum era ceva plăcut, a auși pre dl inspector ocărând pre învățătorii tineri, pentru că nu știu limba maghiară, numindu-i leneși și trândavi. Oare toți câți nu știu limba maghiară sunt leneși? Apoi încep a amenința cu suspendarea din oficiu dicând: „majd fog maga știu, ha kilököm az állásából,“ firesce că învățătorii răspundeau: „nu știu d-le ungurește.“ Pre alții îi amenința, că nu-i va lăsa să depună examenul de calificare etc. etc.

După aceea încep a îndruma cătră casă: pre unii pentru că știu ungurește, pre alții pentru că s'au insinuat prea târziu, pre alții pentru că nu s'au insinuat de fel, etc. dar pentru aceea spese de călătorie nime n'a căpătat, nici chiar aceia, cari veniseră din cottul Nitra; ci toți s'au dus cum au putut.

Eată pentru ce s'au adunat învățătorii români la Arad, ca să fie espuși scandalului!

Așa ne trebuie, că nu ne-a silit nime, ci de bună voie ne-am dus, dacă n'am putut ședea acasă!

Fie-i însă aminte fie-cărui învățătoriu român cursul acesta, și pe viitoriu șadă mândru și frumos acasă; chiar și în cazul când am fi siliți să mergem!

În fine a și dori, ca venerabilul consistoriu aradan să binevoiască a ne concede ținerea conferențelor anuale, pe cari, din cauza cursului supletor pentru limba maghiară le oprise.

Nicolifă.

De lângă Crișul alb, cu finea lui Iunie 1879. (Inspectorul reg. de scoale). Este cunoscut onorațiilor cetitori, că pe ce cale au fost a-

aceasta vă rog, să le-o spuneți tutu- rora.

— Dar a fost vorba, dișe Mitrea. „Da, ca să vă spun drept, răspunde Mihui, așa în treacăt a fost; și dacă ni s'a potrivit flcăul, apoi cum a fi voia lui Dumneșeu!

— Te înțelegem acum! grăi Semion zimbînd, dar noroc să ai de ginere. Ce e drept, flcăul nu e bogat, dar e flcău, încât să-i fie satului cinste de densul.

„Nu! cunosco, dișe Mitrea, dar așa se dișe prin sat.

— Eu îl cunosco, grăi earăși Simion, și îi-o spun din inimă.

Mihu sta buiguit între amândoi, privia cu îndoială când la unul, când la celalalt și nu scia ce să le dișă. El le dete mâna, îi petrecu până la poartă dar nuși mai da samă despre cele ce face sau dișe.

Ar fi dorit să vie cineva să-l întrebe pentru ce au venit Mitrea și Simion; dar nimeni nu se arăta. Se întoarse dar în casă și încep a umble nedumerit în sus și în jos. Se simția cu totul alt om.

visați învățătorii nemaghiari a participa la cursurile pentru limba maghiară.

Am însă să fac cunoscut onorațiilor cetitori acea împrejurare, că în ce mod vrea domnul inspector reg. maghiar de scoale (Gajdos Jozsef) să tracteze pe învățătorii conf mai vârtos pe noi Românii ortodoci.

Adunându-se învățătorii din șase comitate în ziua prescrisă pentru începerea cursurilor pentru limba maghiară la locul destinat în Arad, d-l inspector reg. maghiar de scoale în aceeași dișință mai întâi o cuvântare din care ce e drept — fiind-că eu nu știu limba maghiară — n'am înțeles alta decât *édes magyar nyelv*. Însă explicându-se și în limba română de către un învățător, pe lângă multe altele, ni se spune că: învățătoriu care va ști limba maghiară, strigându-se numele, să se arete că scie, după ce de loc va căpăta o adeverință (bizonyítvány) că posedă limba maghiară, și poate se o propună în anul acesta, și apoi va pute merge cătră casă. După aceasta se strigă numele fie-cărui pe rând, însă puțin învățători se aflară să scie limba maghiară dar totuși oare-cum d-l inspector îi cunoscea pe ochi acei învățători, cari scieau ungurește; și așa mulți de silă căpătau adeverință și puteau merge acasă să propună limba ungurească.

Mai departe d-l inspector pre unii învățătorii nu-i primia de oare-ce nu erau îmbrăcați după placul d-sale și le spunea, că nu sunt învățători și că nu sunt vrednici să fie învățători; și așa se puteau duce mulți și de acestia cătră casă.

Apoi d-nul inspector mergea și mai departe. Erău unii învățători cam tineri, sau arătau cumva tineri, cărora le spunea d-nul inspector verde, că va avé grigea, ca unii ca aceia să nu fie mai mult învățători, și așa aceia earăși puteau merge acasă. Când ajunse la numele meu, eu încă am răspuns că nu știu, însă d-nul inspector imi dișe că: majd megtanulok én tégedet, cam cu nisce vorbe apă-sate; din punctul acela apoi, mai mulți răspundeau, că vreau se meargă cătră casă, eu însă n'am căpătat adeverința până la cinci zile, când a venit dl profesor care avea să ne propună, atunci s'a cetit numele celor primiti, unde eu nu am fost indus. Vădend eu aceasta am mers la domnul inspector, care mi aruncă o adeverință în mână, însă nu numai mie ci la mai mulți, apoi a trebuit să mergem cătră casă firesce pedestri, că banii în 5 zile ni se gătase.

Acum, de va face d-nul inspector aceea ce a diș, ce va fi de mulți învățători, mai vârtos de cei tineri cari

„Miron! își dișe el înseninat. Numele e bun. Se vorbește prin sat, că așa fi hotărit să-l iau de ginere în casă, că așa fi hotărit să-i zidesc de alături o casă. Câte nu mai scornesc oamenii?... Dar adecă pentru ce să nu fie cu puțință... Hm! Cum dișe Marta: poate că dacă l-aș cunoaște așa judecă cu totul altfel. Să înțelege că am fost cam pripit.

Și acum încep să deș cu socoteală, că trebuie să fie ceva de flcăul acela, dacă Marta îl iubia. Vedeă în gândul seu cum meșterii lucrează la casă, cum el însuși împarte porunci, vedeă pe Marta cu copilul în brațe și audia, cum oamenii își diș: se vede că o durează pentru Marta. Îi pareă că aude cum nepoții își povestesc; Așa și așa era pe vremea, când Mihui își luase ginere și-i zidise o casă.

Era un farmec nespuz în toate aceste.

Mihu plecă spre ușe, dar când era se deschidă se opri și dișe:

„Nu! nu încă! să nu mă pripesc! Să văd mai nainte, să mai întreb, să

absolvează preparandia cu succes bun? De sigur vor fi foarte nenorociți. Sacrificându-și viața și niusindu-se să iasă bine cu studiile preparandiale, mai sperând și o sumuliță de bani în decurs de trei ani, în urmă, să rămână pe strade! Sermanii învățători! I—n.

Vâlcele, 30 Iunie 1870. Presupunend că locul ce ar pute avé ceva interes ar fi să fie noutățile despre Vâlcele și despre viața socială din acest loc, respective despre modul de petrecere al acelor ce s'au adunat aici spre a perde vara ori spre a și demortji închiiturile. Eu imi închipuiesc că dacă aveam norocirea ca să Vă întâlnesc la plecare, obiectul comisi-unei ce ați fi avut plăcerea de a'mi da, ar fi fost ca să vă scriu ceva despre aceste; și astfel, eată, și pe nece-rite imi iau voia a vă descrie următoarele.

În privința locului și a lucrurilor de aici, nimica nou; după cum mi s'a spus toate sunt cum au fost și în anii de mai nainte, cu aceea deosebire poate, că timpul este mai frumos acum ca în anul trecut, și oaspeții sunt mai puțini ca de altă dată; necesariile și confortabilitățile simple și cam după sărăcie, însă destul de scumpe, cu deosebire quartirele. Conposoratul s'a îngrigiat de urcarea tacselor, însă de îmbunătățirea adoptamentelor de băi, și a lăsat timp poate pentru venitoriu; o deosebită critică merită băile de cadă, sau vane, cari sunt foarte primitive și lasă totul de dorit în privința estetică, respective a curățeniei, și în privința practicabilității tehnice; de multe ori trebuie se recurgă omul la bieții locuitori de pre delături ca să le facă câte o scaldătoare încăldită cu petrii arse, numai să nu rămână nescaldăți. Aerul este destul de bun, și locul dela natură bine dotat cu frumusețe; promenada de scânduri foarte potrivită și de preferit cu deosebire când se consideră din punctul de vedere al năravului ce au șlepurile damelor de-a mătura în urma piciorului și a răscolii pulberea. Pot să se târăe hainele cât de mult că nu fac pulbere, și nici nu și-ar aduce oaspeții aminte de ea, dacă nu ar fi prea mult dormitori și prea târziu măturoți galanții ospătărilor de pre marginile promenădi. Apa e destul de bună pentru cură în calitatea ei atât pentru be-ut cât și pentru scaldat, considerându-o firesce în mod laic după efect; cu destalire „Lobogăul“ ar fi escelent dacă ar avé o scurgere ca să se poată înprospăta batăr din când în când, și prin urmare dacă nu ar fi cum

mă mai chipzuesc, să mă incredințez mai bine, să-l văd apoi cu ochii mei.

Earăși încep să umble prin casă și să și cumpenească gândurile.

Deodată fața lui se întunecă. Vedeă pe Cosma înaintea sa, și sufletul i se umplea de amărăciune, când se gândia că Cosma ar pute să dișă:

— Tot omul cu oameni de sama lui!

„Nu! își dișe Mihui, eu tot nu mi dau fata după un cioban, mai bine să rămăe fată mare!

(Va urma).

* (Miorița, Cucul și Turturica). În ședința din 23 Iunie a academei d. V. Alexandri comunică, că scirile ce a primit, literatura română are să fie în curend onorată din nou cu ocaziunea sərbărilor latine din Francia; căci este anunțat, că se traduc în limba provensală două bucăți cunoscute Miorița și Cucul și Turturica.

este, ca așa cum ar fi putut să se facă.

În privința societății adunate, și a modului de petrecere aici, aceste sunt, și una și alta, de un conținut micuț; precum am diș mai sus, oaspeții sunt puțini, și petrecerile în speranță de-a fi poate mai târziu; căți-va comercianți de prin cetățile din România, și câte-va din Brașov, toți la olaltă cam jumătate față cu altă jumătate de Jidani de prin pregiur; petrecerea consistă în oarile de cură dela 5—8 dimineața și dela 5—7 sara, când o musică rea ungurească cântă csárdás, și noi muncitorii pentru stomachuri de cură începem a tropoti pe scânduri niusind fie-care cu pocalul în mână de câte 5—6 ori spre fântâna principală de cură și dela aceasta earăși inapoi; din când în când mai vedem și câte un baronaș din sēcuieme, mulți poate cam golași, dară totuși tot magnați.

Obiectul de conservație în societatea ungurească este, de când am venit aici, tot Văradii și ear Văradii; nu pot consuma de loc plăcinta; toți! injură.

Academia română.

Sesiune extraordinară.

Proces-verbal Nr. 18.

Ședința din 12 Iunie 1879.

Membrii preșenți: D-nii Alecsandri Vasile, Aurelian Petre S., Babeș Vincentiu, Bariș George, Caragiani Ioan, Crețulescu Nicolae, Fălcoian Ștefan, Ghica Ioan, Hașdău Bogdan P., Hodoș Iosif, Ionescu Nicolae, Laurian August Tr., Maiorescu Titu, Maniu Vasilie, Melchisedec P. S. S. Episcop, Odobescu Alecsandru, Chintescu Nicolae, Roman Alecsandru, Șion George, Ștefănescu Grigorie, Urechia Vasile A.

Președinte, Ioan Ghica.

Ședința se deschide la 9 oare a. m.

După lectura și verificarea procesului-verbal al ședinței precedente, să comunică o epistolă a d-lui E. Picot, prin care mulțămesc academei pentru distincțiunea ce i-a făcut numindu-l membrul seu onorar.

La ordinea dișei continuarea discuțiunii statutelor.

Înainte de-a intra în desbaterea articolului ce vine la rând, d. Chintescu luând cuvântul, dișe că i se pare cumcă art. 22 care s'a votat nu e pe deplin complet; căci nu se prevede nimica ce să se facă în cas când unii membrii ar absentă mai mulți ani. De aceea crede că aci ar fi locul a se adăoga un aliniat.

D. vice-președinte provoacă pe dl Chintescu, ca să presente un amendament spre a se pute lua la desbatere.

D. Hodoș dișe că aceasta nu poate intra în previsionsile statutelor; aduce aminte că nici în statutele vechi n'a esistat ci s'a prevădut în regulamentul dela 1868.

D-nii Babeș și Odobescu susțin că această cesțiune trebuie rezervată pentru regulamentul. Casuri, în adevăr pot să se presente, dară rămăne Adunării totdea-una latitudinea de-a le regula. La articolul acesta însă nu admite a se adăoga nimica.

La discuțiunea art. 23 relativ la calitățile ce se cer membrilor academei la alegere, d. Hașdău dișe că i se pare prea mult a se cere opere și activitate literară totdeodată: cea din urmă espresione cuprinđend tot înțelesul i se pare de prisos cuvântul opere; căci se poate foarte bine ca cineva să se distingă prin o activitate literară sau științifică chiar fără a publica opere, cu atâta capacitate încât să fie demn de a fi membru al academei; poate să

fie cineva erudit și să aducă servicii în știință, și fără să fi produs opere. În cele din urmă admite și cuvântul de opere, dară după aceasta să se pună sau în loc de și. În acest sens d-lui și depune un amendament.

D. Chintescu dăce, că opiniunea d-lui Hașdeu i se pare străină: nu și poate închipui în timpii moderni, ca cine-va să fie erudit fără a și manifesta știința prin vre-o operă scrisă; o erudițiune, care nu produce, nu poate fi de o considerațiune așa de mare încât să i dea titlul de preferență în academie.

D. Ștefănescu declară, că se unesc cu redacțiunea din proiect, însă în loc de literară și științifică să se dăce literară sau științifică: propune un amendament pentru această redacțiune.

D. Roman dăce că argumentele câte s'au adus pro și contra nu l pot clarifica încă pe deplin. D-lui crede că pot să fie bărbați cari, de n'au putut face sau scrie opere, dară cu o activitate manifestată în deosebite moduri, pot să se facă de-a fi aleși membrii ai academie. D-lui citează anume câțiva bărbați însemnați în Ungaria cari în adevăr n'au făcut opere, dară au ajuns membrii la academie în considerațiunea activității lor publicistice.

D. Aurelian dăce că trebuie să ne referim la exemple mai bune, la academiile popoarelor mai civilizate: apoi să avem în vedere scopul primordial al înființării societății academice, și statutelor ei primitive, cari cu drept cuvânt pretind ca membrii să se distingă prin cunoștințele productive; prin urmare, susține redacțiunea cu amendamentul d-lui Ștefănescu.

D. Babeș dăce că d-lui a fost acela care a propus în comisiune să fie apretuită și activitatea literară sau științifică. Ideea și intențiunea i-a fost chiar cea pretinsă de d. Hașdeu; se declară mulțumit dacă în acest înțeles se va primi testul comisiunii, dară și mai mult i-ar plăcea ca și să se înlocuiască în ambele locuri cu sau.

D. Maniu nu se împacă cu teoria, că numai prin opere publicate poate să aibă cineva titluri spre a fi ales; sunt savanți cari n'au publicat nimica; dară cu toate acestea, sau ca profesori, sau ca oratori, sau ca colectanți de documente și materiale importante, pot să facă onoare adunării de ar fi chemați în sinul ei. Nu e bine să se arate o rigoare excesivă, ci a se lăsa academie facultatea de apretiare. Se pronunță pentru amendamentul d-lui Hașdeu.

D. Sion cere a se face distincțiune între opere și activitate: nu înțelege ca această din urmă a-decă activitatea într'un mod speculativ sau fantastic, fără opere serioase și de valoare, să dea titlul cuiva spre a fi ales membru al academie. Citează ca exemple oameni cu activitate literară foarte șgomotoasă, dară cari cu toate acestea n'au făcut nimic serios, nici un serviciu util limbii sau literaturii. De aceea d-lui ar fi dispus a propune un amendament mai rigoos; cu toate acestea, vâdând că adunarea e destul de luminată, cere închiderea discuției prin punere la vot a articolului.

D. Laurian dăce că despre redacțiunea acestui articol i se pare în adevăr inutil a mai discuta, dară cere ca, înainte de a se pune la vot, să se completeze adăogându-se: „și cari totodată să bucură de „o viață respectabilă.“ D-lui ține la prescripțiunea aceasta care figurează în vechile statute: afirmă că nu trebuie să se înlătore valoarea principală a persoanei ce s'ar pune la alegere; crede că academie e datoare să manțină această prescripțiune în toată puterea sa. De aceea propune un amendament susținut de d-nii Hodoș și Chintescu.

D. Hașdeu dăce că asemenea prescripțiune putea să aibă loc în statu-

tele vechi. Acuma însă când corpul acesta este constituit, ar ave aerul a spune că s'a făcut vre-un păcat care n'ar trebui să se repete. D-lui nu scie să se fi ales cineva fără viață respectabilă și nici se teme a se face în viitoriu vre-o alegere atât de nefericită încât să aducă desonoare corpului. Pentru aceasta aduce aminte pe Solon care când fu întrebat de ce în legile sale nu prescrie o penalitate pentru paricidi a respuns, că e de prisos, fiindcă nu se poate închipui posibilitatea unei asemenea crime. De aceea este contra acestui amendament.

D. Babeș arată că propunerea aceasta s'a desbătut și în comisiune cu toată serioșitatea; majoritatea însă n'a admis idea d-lui Laurian pe considerațiune, că nici trebuie să se presupună că două treimi din academie ar pute alege un membru de o moralitate nesuferită; apoi și natura elastică a conceptului de probitate poate să provoace confuziune în aplicarea sa. Crede că aceste considerațiuni recomandă susținerea redacțiunii proiectului.

D. Maniu de și apretuesce premisele d-lor Hașdeu și Babeș, totuși nu vede nici un inconvenient în propunerea d-lui Laurian. A cere probitate și viață respectabilă dela un candidat este cea întâiu considerațiune ce trebuie să o aibă în vedere un corp care reprezintă o instituțiune de stat. De-aceea nu vede pentru ce s'ar respinge amendamentul propus.

D. Alecsandri dăce că cu amendamentul ce se propune s'ar crede că se lucrează la un codice penal. Se vorbeste de probitate și de viață respectabilă dară cum se măsura și cum se judecă aceasta? crede că corpul acesta e destul de serios pentru ca să apretuiască lucrurile la alegeri. Apoi trebuie să se aibă în vedere că la asemenea casuri, operele, produsele geniului și ale spiritului, eară în viața privată aduce pe un om în sinul unui corp savant. Conchide a dăce că nu e de demnitatea academie a primi asemenea propunere.

D. Sion, în urma preopinentalui, face o singură obiecțiune, că dacă nu s'a admis prescripțiunea de espulsiune a unui nou membru, în casuri nefericite, e de prisos a se face o prescripțiune de asemenea natură, la introducerea unui membru în sinul academie.

Se cere închiderea discuției și se admite.

Se pune la vot mai întâiu amendamentul d-lui Hașdeu, și se respinge.

Se pune la vot amendamentul d-lui Ștefănescu admis și de comisiune, și se admite.

Se pune la vot amendamentul d-lui Laurian și cade.

Art. 23 rectificat, cu amendamentul menționat al d-lui Ștefănescu, se adoptă de majoritate.

Art. 24 se admite fără discuțiune.

La art. 25 relativ la discursurile de recepțiune, d. Ștefănescu cere a se sterge cuvântul de preferență, ca recipiendul să poată trata în libertate ori-ce subiect, fără a fi îngrădit la ramurile dezvoltării naționale, căci dacă de exemplu, un om de știință ar voi a trata un subiect de știință pură, să o poata face fără împedecare.

D. Aurelian nu se unesc cu propunerea d-lui Ștefănescu. Scopul înființării societății academice a fost de a cultiva limba națională și a studia țara. Comisiunea dară cu drept cuvânt și bine a propus ca cuvintele de recepțiune să se facă cu preferență pentru lucrări privitoare la țara noastră. Cu aceasta nu vede a se înțelege ca membrii să nu trateze subiecte în afară de acele ale țerei, susține însă că avem lipsă de lucrări privitoare la România, atât în sfera literară cât

și în cea științifică, că Acadmia trebuie să accentueze preferența sa pentru lucrările de interes local.

În urma acestor lămuriri, adunarea consultată, admite articolul.

La discuțiunea art. 26, d. Chintescu, luând cuvântul, dăce că acest articol îl află de prisos. Nu înțelege latitudinea ca un membru dintr'o secțiune să poată fi chemat a lucra și în altă secțiune. Ori e serioasă împărțirea în secțiuni, ori nu; dacă e serioasă, trebuie ca fie-care să lucreze cu competență în secțiunea sa. Altfel nu vede decât confuziune.

D. Maiorescu aduce aminte că avem o singură academie împărțită în 3 secțiuni; pe când fie-care, dacă ne am pune în situațiunea institutului francez, ar forma o academie separată. Apoi în Franca scim, că unii membrii, pentru univrsalitatea cunoștințelor lor, sunt membri în mai multe academii. Ori cât de specializate fiind științele, totuși se află bărbați cari se disting în mai multe ramure; poate un om de litere să serve cu folos la o secțiune de științe sau de istorie și vice-versa. D-lui în secțiunea literară, de exemplu, ar ave necesitate a consulta pe unii din membrii secțiunii istorice sau de științe, atunci de ce să fie împedecat? Nu e bine să lucreze secțiunile în mod isolat, ci pe cât se poate să ajungă la o unitate; și ori-ce înlesnire a acestei unități o crede ca bine venită.

D. Ștefănescu e de părerea d-lui Chintescu. Tocmai fiindcă științele sunt specializate, crede că n'am pute fi univrsali; și când cel competent în literatură, de exemplu, s'ar amesteca în științe fără competență n'ar face decât incurcături. De aceea, d-lui, spre a împăca pe toți, propune un amendament în cuprinderea următoare: „După cuvintele: unei alte secțiuni, să se adăogă cuvintele: spre a lua parte la lucrările sale, însă numai cu vot consultativ, în loc de-a face tot-odată parte și din acea.“

D. Ionescu, analizând propunerea d-lui Ștefănescu, o combate cu mai multe argumente. După redacțiunea proiectului vede o idee fericită ca la lucru să se împreune mai mulți; apoi că totdea-una este o majoritate care chiamă pe alții spre conlucrare. Nu crede că din această conlucrare poate să rezulte vre-o pierdere, un om de științe într'o congregațiune istorică poate să și profite și să fie și ascultat. Nu vede nici un pericol întru aceasta, și de aceea se pronunță contra d-lui Ștefănescu.

D. Roman dăce că fără a se ocupa de presupunerea perturbațiunilor ce s'ar aduce în secțiuni cu acest dispozitiv, totuși îl crede de prisos. Se unesc cu d. Chintescu spre a se suprima acest articol.

D. Hodoș aprobă redacțiunea proiectului, însă cu adăogirea propusă de d. Ștefănescu.

D. Alecsandri dăce că ținta academie este de-a respândi luminile, ori-ce secțiune crede că este focar de cunoștințe, și toate împreună nu pot să aibă decât un scop și un rezultat, lumina. Nu vede nici un pericol, nici un inconvenient, de-a se chema un membru dela o secțiune la alta, mai ales când se poate să fie un spirit univrsal care e nevoie chiar de-a fi consultat și ascultat.

Se cere închiderea discuției și se primesce.

Se pune la vot amendamentele d-lor Chintescu și Ștefănescu, și se resping cu majoritate. Redacțiunea proiectului se admite.

La art. 27 d. Sion observă că aici ar fi locul să se pună o sancțiune care să prevadă ca membrii ce nu vor veni la oara ficsată pentru ținerea ședințelor să piardă dreptul la diurnă. Dară observându-se că aceasta e cestiune

de regulament, d-sa renunță la propunere, eară articolul se votează cu foarte mici rectificări.

La art. 28 d. Laurian observă că earăși nu se prevede nici o sancțiune pentru casurile când membrii nu și-ar îndeplini sarcinile. Se observă că e cestiune de regulament și articolul se votează cu unanimitate.

Vice-președinte: G. Bariț.
Secretar ad-hoc: G. Sion.

Varietăți.

* (Denumiri). S'a numit caplani militari clasa 2 în rezervă: Petru Ostate, paroch în diecesa greco-catolică a Gherlei; Ilie Ilica, paroch în diecesa greco-orientală a Aradului; Dimitrie Micu alias Clain, paroch în archidieceza gr. cat. a Blajului.

* (Transferare). Locotenentul Pavel Munteanu supracomplet în reg. de infanterie Nr. 31 se transferă dela detașarea sa earăși la regiment.

* (Necrolog). Nicolae Florea Orghidan, comerciant și membru al gremiului și a mai multor societăți de binefacere a trecut din viața pământescă împărțit cu st. taine în 30 Iunie st. v. la 4 oare după prânț în etate de 87 de ani.

Cu profundă durere aduc aceasta la cunoștință tristii fi și fiice Maria v. d. A Georgiu, Carolina măritată V. Ștefan, Elena măritată G. Georgiu, Vasilie, Alecsandru, Zinca măritată N. Mihelțan, Eufrosina măritată St. Blebea, vâduvul ginere I. Tipeiu, nepoți, nepoate, strănepoți și strănepoate.

Remășițele pământesci ale răposatului se vor înmormenta Luni în 2 Iulie st. v. la 3 oare după prânț din strada Ciocrac, Nr. 1530 în cimiteriul bisericii St. Nicolae din suburbiul Scheiu.

Brașov în 30 Iunie st. v. 1879.

* (Mulțumită publică). Direcțiunea școlii capitale române gr. or. din Zernesci își ține de plăcută datorință a exprima adăca sa recunoștință tuturor acelor domni și doamne, cari ne onorară cu prezența la esamele de vară ținute în 17 Iunie a. c. st. v. cu elevii și elevele dela aceasta școală sub presidiul meritatului domn George Belisimus, directorul școlii capit. rom. gr. or. din Brașov ca comisar protopopesc, și în special prea stimaților domni Nicolau Străvoiu avocat și deputat dietal, Nicolau Penciu jude reg. cerc. Nicolau Garoiu avocat și Ioan Gogonea provisor, cari prelângă onoarea, ce ne-au făcut cu prezența d-lor în tot decursul esamenelor, au binevoit a dona parte o sumă frumoasă de bani parte cărți de școală pentru a se distribu ca premii elevilor cari s'au distins prin moralitate și diligență.

Primească dar toți acestia mulțumita cea mai sinceră pentru interesul arătat față cu școala și ofertele aduse întru promovarea învățământului. Zernesci în 25 Iunie 1879.

Diracțiunea școlară.

* (Cursul învățământului limbii maghiare). În urma cerculariului Escelenței Sale d-lui ministru de culte și instrucțiune publică dno-26/5 Nro 13620 a. c. învățătorii români din patrie s'a adunat în considerabil număr de 240 la cursul pentru învățarea limbii statului în Cluj.

Acesti'a s'au întrunit în societatea „Reuniunea autodidactică“, ce are de scop perfecționarea învățătorilor în științele pedagogice și progresarea în ceialalți rami de științe.

* (Steaua Dobrogei) este numele unui diar fundat în noua provincie a României. Acest diar apare în Tulcea cu următoarea programă:

„Steaua Dobrogei“ va ave misiunea de a se ocupa exclusivamente numai de interesele și afacerile locale

adeacă de acele interese și a faceri, care vor fi relative la înflorirea comerțului, la încurajarea industriei, la dezvoltarea instrucțiunii publice, la pogresarea agriculturii ce stă în amortire și care n'a luat nici avânt din starea primitivă; în fine se va ocupa — dicem — de tot ce ar pute să dea rezultate folositoare tuturor afacerilor de interes general.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.“)

Viena, 14 Iuliu n. Ministrul Stre-mayr fu ales cu unanimitate în curia primă a proprietarilor mari din Bucovina. „Presse“ comunică din Sofia intrarea solemnă a principelui Alexandru.

Berlin, 14 Iulie n. „Monitorul“ publică denumirea ministrului Maybach de șef al oficiului imperial pentru drumurile ferate, a lui Hoffmann de ministru al comerțului, a lui Putkammer de ministru al instrucțiunii și a lui Lucius de ministru al agriculturii.

London, 14 Iuliu n. Secretariul de stat Bourke declară, că cabinetul rusesc a desmințit, că operațiunile la gurile Atrecului ar avé de scop o înaintare către Merw.

Posta din urmă.

„Deutsche Zeitung“ în nrul seu de duminică, cu privire la scandalul din Ungaria învinuind greu rasa maghiară de nedreptățile făcute Nemților, Slavilor și Românilor, prorocescă că se poate, ca nu numai soarta lui Tisza să fie sigilată, dară să vină și o catastrofă preste Ungaria, mai mare decât o schimbare de sistem.

Bursa de Viena din 14 Iulie n. 1879.

Metalele 5%	67 15
Împrumutul de stat din 1860	126 25
Argint	—
Valuta nouă imperială germană	56 75
London	115 80
Galbin	5 47
Napoleon d'aur (poli)	9 20

Economic.

Sibiu, 11 Iulie n. Pro hectolitru: Grâu, fl. 4.50—5.30; Grâu sēcăreș, fl. 3.60—4.20; Sēcără fl. 2.80—3.20; Orz fl. 3.10—3.20; Ovės fl. 1.90—2.30. Cucuruz fl. 2.80—3.20; Mălaiu fl. 4.50—5; Cartofi fl. 1.25—1.30; Semēnță decănepă fl. 5—6; Mazere fl. 6—6.50; Linte fl. 9—9.50; Fasole fl. 4.50—5; pro 50 chilo: Făină de păne fl. 3.50; Slănină fl. 25—30; Unsoare de porc fl. 25—27.50; Sēu brut pro 50 chilo fl. 16; Sēu de luminări fl. 22.50—; Luminări de sēu 50 chilo fl. —; 28; Sēpun fl. 20—; Fēn 50 chilo fl. 0.50—0.60; Cănepă pro 50 chilo fl. 32—34. Lemne vârtoase de foc pro metru cubic fl. 3.—; Spirt pro grad 50—55 cr. pro chilo: carne de vită 40—44 cr.; Carne de vițel 35—40 cr. carne de porc 36—40 cr.; carne de berboce 28 cr.; ouă 10 de 20 cr.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 29 Iulie și 30 Aug. imob. lui Iuon Fodony și soții în Poieni (judec. cerc. Hațeg); în 6 August și 9 Septembrie imob. lui Stefan B. Veres în Bacifalēu; în 3 August și 16 Sept. imob. moștenitorilor după Petru Wallmer în Brașov (trib.) în 19 Iulie imob. lui Pavel Salmen în Amnaș (trib. Sibiu); în 31 Iulie și 30 August imob. lui Zacharie Lenghel și soției sale în Capnicbaia (judec. cerc. Șomcuta-mare); în 25 Iulie imob. lui Tilia Veres și soției sale în Dengheleag (judec. cerc. Gherla); în 25 Iulie și 26 August imob. lui Simion Vancea în Mezšsály (trib. Turda); în 4 August și 4 Septembrie imob. lui Nicolae Matei în Batin (judec. cerc. Gherla); în 29 Iulie și 30 August imob. lui Onuș Bruzla în Odorheiu (trib. Ibașfalēu); în 13 August și 13 Septembrie imob. lui Natu Dirlă în Boșa (trib. Cluj); în 7 August și 6 Sept. imob. lui Iuon Bokor jun. și sen. în Hunedoara (judec. cerc.); în 23 Iulie imob. lui Iuon Gazda în Sântimre (judec. cerc.

Aiud); în 1 Aug. și 2 Septembrie imob. lui Iuon Molnár în Boroșneul-mare (judec. cerc. Sângiors); în 30 Iulie și 30 August imob. lui Iuon și Măriei Lutsch (trib. Bistrița); în 2 Septembrie imob. Catarinei Gross în Roșia; în 25 Iulie imob. lui Francisc în Sibiu (trib.); în 30 Iulie și 30 August imob. lui Mihail Oprea în Laborfalēu (judec. cerc. Sângiors).

Nr. 133 presid. 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoareasă la școala comunală de fețițe din opidul Hațeg se deschide prin acesta concurs cu termenul până la 15 August 1879 st. n.

Emolumentele sânt:

în bani 400 fl. v. a. și quartir. Doritoarele de-a competi la acest post au a'si așterne concursul sale bine instruite cu documentele recente și cū deosebire despre cunoașterea limbilor patriei române și maghiare la șcaunul școlastic comunal în Hațeg.

Dela presiidiul magistratului opidan.

Hațeg în 7 Iulie 1879.

Vots m. p.,
presid. sub.

Nr. 157—1879. 2—3

CONCURS.

În urma înaltului ordin consistorial dto 24 Maiu 1879. Nr. 1386. B. prin aceasta se escrie concurs pentru parochia de classa a III Șasa-Lupșei, protopresbiteratul Lupșei, cu termenul până în 29 Iuliu a. c. în care și va fi și alegerea.

Emolumentele sânt:

a) folosirea cimiteriului,
b) dela 200 case o și de clacă sau 20 cr. în bani și
c) venitele stolare regulate prin sinodul parochial, cari toate computeate în bani dau un venit anual de 400 fl. 60 cr. v. a.

Doritorii de-a ocupa această parochie au a'si așterne petițiunile instruite în sensul statutului organic și a dispozițiunilor provisorice din 1873, la subsemnatul până în termenul indicat.

Ofenbaia, în 22 Iunie, 1879.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Lupșei.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Danciu m. p.,
adm. prot.

Nr. 819—1879. 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii învățătoresci la școala confesionlă gr.-orient. din opidul Iliei-murșane, în protopresbiteratul Iliei-murșane, se deschide prin aceasta concurs cu termenul până la 29 Iulie a. c.

Emolumentele sânt:

1. Salariu anual cu 250 fl. v. a.
2. Quartir liber în edificiul școlii împreunate cu grădina de legumi.
3. 2 orgii de lemne de încălțit.

Concurenții vor evé a'si așterne suplicile lor bine instruite conform statutului organic la adresa subscrisului până la termenul sus însemnat.

Se poftesce, ca doritorii, cari vor să ocupe această stațiune, se fie cântăreți buni, și se cunoască limba maghiară.

Gurasadului, 20 Iunie, 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsiu Olariu m. p.,
adm. protopresbit.

Nr. 566—1879. 2—2

CONCURS.

La școalele grănițaresci sânt de oferit 4 posturi de învățători diri-

genți și anume: în Tohanul-vechiu, Vestemu, Spinu și Lisa, la fie-care cu salariu anual de 300 fl. și la cea din urmă un post de învățătoriu secundariu cu salariu anual de 180 fl. la toate cortel și lemne de foc.

La Orlat stațiunea de învățătoareasă cu salariu anual de 300 fl., pentru cortel 16 fl. 80 cr. și 9 orgii de lemne.

Cei ce doresc a primi vre-una din aceste stațiuni au a substene suplicile lor instruite cu documentele necesare până în 30 Iuliu st. n. a. a. la „comitetul administrativ de

fondul școlastic al fostilor grănițeri din regimentul român I. în Sibiu“.

Sibiu în 10 Iulie 1879.

Însciințare.

În 4 August 1879 se va ține în fața locului a 2-a licitație executivă a bunului **Avrig** (Freck), în apropierea Sibiului. La această împregiurare se fac atenți toți iubitorii de o frumoasă economie de parc.

Condițiile se pot vedé la tribunalul din Sibiu ca for pentru cărțile funduare.

[80] 2—3

Depuneri de capitale pentru fructificare

se primesc la institutul subsemnat:

cu 5½% interese fără denunțare, putēndu-se ridica depunerea ori-când la moment;

cu 6% interese sub condițiunea de-a se denunția institutului ridica-rea depunerii cu 3 luni înainte;

cu 6½% interese sub condițiune de-a se însciința ridicarea cu 6 luni înainte.

Interesele încep cu ziua, care urmează după ziua depunerii capitalului și înceată cu ziua premergătoare zilei, în care se ridică depunerea cu acel adaus însă, că numai după acele capitale se dau interese, care stau depuse la institut cel puțin 15 zile.

La dorința deponentului se pot stabili în ziua depunerii capitalului și condițiuni speciali de esolvire, cari se înseamnă apoi în libel și în cartea depunerilor institutului. În atare cas restituirea depunerii urmează după aceste modalități speciali.

Depunerile trimise prin postă pe lângă comunicarea adresei deponentului se resolv tot de-a-una în ziua primirei.

Asemene se pot efectui prin postă anuncieri și ridicări de capitale.

Sibiu, 11 Iuliu 1879.

„Albina,“

Institut de credit și de economii.

[81] 1—4

Neoplanta.

1875.

Medaliă de argint.

Seghedin.

1876.

Medaliă pentru merite.

CLOPOTE

DE TOATĂ MĂRIMEA

pe lângă hotărîrea prealabilă a sunetelor lor.

Cu deosebire recomandă **clopotele găurite**, inventate de dēnsul, a căror sunet este mai adēnc decât acelor de construcțiunea vechie și care, fiind de 100 punți sânt asemenea celor de 140 punți de construcțiunea vechie.

Se află totdeauna în deposit clopote, dela mărimea cea mai mică până la 50 chilogr., precum și de **proasce portative și de mână**.

Se recomandă pentru comande cât de multe

Antonie Novotny

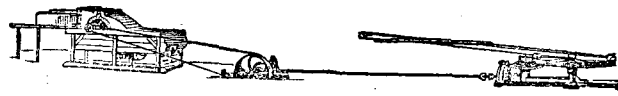
în Timișoara.

[27] 3—12

UMRATH & COMP. în PRAGA,

fabrică de mașini agricole,

se recomandă prin specialitățile lor renumite prin o **esecutare foarte solidă, umblet ușor mare productivitate și treerat curat a**

mașinilor de treerat cu brațe și cu vârtej

pentru 1 până 8 cai sau boi,

atât **locomobile** cât și **stabile**. Mai departe fabricăm noi în mărimi diverse:

Ciururi de bucate, mașini pentru tăiat paie, mori pentru sdrobit etc. etc.

Cataloge ilustrate în limbile țerei grătuite și franco.

[14] 26